

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.048/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Kun Eszter jogi előadó
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (11. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 22.K.702.576/2023/10. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perkiöltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. március 1. napjától 2023. január 31. napjáig (a továbbiakban: peresített időszak) a helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot, működési körzete településl település volt. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb (TIK küldés, akcióban részvétel, covid ellenőrzések stb.) szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a peresített időszakra bruttó 888.950 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjait, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 888.950 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Elsődlegesen a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjára alapított megbízási díj igény tekintetében vizsgálódott és a felperes igényét e körben megalapozottnak ítélte. Megállapította, hogy a felperesnek a járőri beosztásba tartozó feladatokat azért kellett a saját feladatai mellett egyidejűleg ellátni, mert a rendőrkapitányságon rendszeresített járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki státuszok jelentős száma mindvégig betöltetlen volt, a járőrök feladatainak jelentős részét (kb. 90 %-át) a perbeli időben rendszeresen és tartósan más beosztású rendőrök, jellemzően körzeti megbízottak látták el. Ilyen jelentős arányú üres járőrstátusz mellett pedig józan ésszel is belátható, hogy a működést csak az egyéb szolgálati beosztást betöltők (a felek egyező előadása alapján jellemzően körzeti megbízottak) járőrfeladatokba való bevonásával lehet garantálni. Ebből kifolyólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltétel fennállta attól függetlenül megállapítható, hogy a felperes az eredeti beosztása mellett nem egy konkrét betöltetlen beosztást látott el, hanem a betöltetlen álláshelyek számossága okán több azonos típusú (járőr), de pontosan meg nem jelölhető szolgálati beosztásba tartozó feladatokat.

[4] A törvényszék ezt követően vizsgálta a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában írtak fennálltát. E körben a tényállását a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján arra alapította, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem munkaidejének nagy részében járőrfeladatokat hajtott végre, illetve olyan feladatok ellátására kötelezték, amelyek a működési körzetén kívül estek. Megállapította, hogy a beosztáson kívüli tevékenységek jelentős részét a TIK küldések, - amelyek járőrfeladatellátást jelentettek - tették ki, amely mellett az egyéb tevékenységek

kisebb gyakorisággal fordultak elő, ezért az a járőrfeladatokon kívüli egyéb feladatokkal kapcsolatos részletesebb bizonyítást nem folytatott le. Rögzítette, hogy a TIK küldések végrehajtása főszabályként a járőrök feladata, ez a feladatmeghatározás a körzeti megbízottak körzeteirésében nem szerepel; a körzeti megbízotti beosztás és a járőri beosztás egymástól elkülönülnek, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. Megállapította, hogy e feladatellátás nem felelt meg a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 21. c)-d), 24. pontjában foglalt feltételeknek, így az többletfeladatnak minősült, figyelemmel arra, hogy a járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához.

[5] Azt is megállapította, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától bekövetkező módosítása sem eredményezi az alperes megbízási díj alóli mentesülését, mert a KMB Szabályzat alperes által hivatkozott módosítása a Hszt.-vel és a belügyminiszter irányítása alatt álló szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelettel (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) ellentétes, a körzeti megbízott továbbra is megbízási díjra jogosult, ha a működési körzetén kívül rendszeresen lát el szolgálati feladatokat. Mindez a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozza.

[6] A keresetben a törvényi mértékek között megjelölt 100%-os mértékű megbízási díjat a felperes munkaidejének jelentős részében ellátott folyamatosan felmerülő többletmunkára figyelemmel nem tekintette eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását kérte oly módon, hogy a másodfokú bíróság a felperes keresetét a 2022. szeptember 12-től 2023. január 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan utasítsa el. Megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1) bekezdését, - kiemelten annak a) pontját - és (5) bekezdését, valamint a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdésében foglaltakat jelölte meg; továbbá szerinte az elsőfokú bíróság jogkérdésben eltért a Kúria Mfv.10.751/2016. számú, valamint Kf.39.053/2021. számú ügyben hozott precedensképes határozataiban foglaltaktól.

[8] Kifejtette, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napi hatályú módosítását követő időszakra vonatkozóan eltérő vizsgálati szempontok mentén kerülhet megállapításra, hogy mi minősül szolgálati beosztáshoz tartozó és ahhoz nem tartozó feladatkörnek; a módosított KMB szabályzat 2. pont b)-c) alpontjaiban foglalt feladatok esetében ugyanis a körzeti megbízott a rendőrkapitányság illetékességi területén belül köteles eljárni, sőt a 21. pont alapján eseti jelleggel onnan is elvonható. Amennyiben tehát a felperes a KMB körzetén kívül, de a rendőrkapitányság illetékességi területén belül jár el, az a beosztásához tartozik. Az elsőfokú bíróság ítélete ezzel összefüggésben nem vette figyelembe

azon, fentebb megjelölt kúriai döntéseket, melyek rögzítették, hogy amennyiben van az adott beosztásra nézve kógens ORFK utasítás, úgy ez esetben az jelöli ki a beosztáshoz tartozó feladatokat. A fentiek okán az elsőfokú bíróság döntése ellentétes a Jat. 1. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó 15. § (1) bekezdésével. A Jat. 1. § (4) bekezdése szerint a közjogi szervezetszabályozó eszközökre is alkalmazandók – meghatározott kivételekkel – a jogszabályokra előírt rendelkezések, ennek megfelelően a normatív utasításban foglalt rendelkezéseket a hatályba lépésüket követően keletkezett tényekre, jogviszonyokra kell alkalmazni. Az elsőfokú bíróság azáltal, hogy az ORFK utasítás kógens rendelkezéseit azok módosulását követően meg sem kísérelte alkalmazni, a Jat. fenti rendelkezéseibe ütköző módon járt el.

[9] Kifogásolta azt is, hogy a felperes betöltött volna ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást, ezért sérelmezte a megbízási díj Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjára alapított jogosultsága megállapítását. Azzal érvelt, hogy nincs közvetlen okozati összefüggés a létszámhiány és a felperes többlettevékenysége között; valamint a betöltetlen státuszok elsőfokú bíróság általi rögzítésén túl, az alperes munkaszervezésébe tartozó kérdéskörben tett megállapításai a kereset tárgyán túlmutatnak.

[10] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, az elsőfokú döntés helyes ténybeli és jogi indokaira figyelemmel. Rámutatott, hogy a törvényszék nem csupán a működési körzetén kívül ellátott tevékenységre, hanem a beosztáshoz nem tartozó többletfeladatellátásra alapította a döntését. A KMB szabályzat módosítása kapcsán amennyiben olyan értelmezést fogadnánk el, amely alapján a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás valamennyi feladatát, sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó, valamint ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra, illetve az illetmény meghatározására vonatkozó szabályai.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[13] A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, eljárási jogszabálysértést nem jelölt meg; az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte, azon belül is kizárólag a 2022. augusztus 12-ét követő időszakra vonatkozó ítéleti döntésre nézve, így a másodfokú bíróság felülbírálati jogköre is csak ezen időszakra szorítkozhatott. Ennek kapcsán megjelölte a Hszt. 71. § (1) bekezdésének megsértését, indokait a Hszt. 71. §

(1) bekezdés a) pontja és tartalmánál fogva annak c) pontja tekintetében is kifogásolta. A megbízási díj mértékére vonatkozóan a törvényszék mérlegelési tevékenysége kapcsán hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének megsértésére, de a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait e tekintetben nem adta elő és ahhoz petitumot sem kapcsolt. Ennél fogva – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla a Hszt. 71. § (5) bekezdésével összefüggésben az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége jogszerűségének körében nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság túlnyomórészt a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel – az elsőfokú ítéleti indokolás részbeni mellőzésével – a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[14] Az elsőfokú bíróság a felperes megbízási díjra való jogosultságát a peresített időszak egészére a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjai alapján egyaránt megállapította. A másodfokú bíróság - a fellebbezés keretei között eljárva - a 2022. augusztus 12.-2023. január 31. közötti időszakra igényelt megbízási díjjal összefüggésben vizsgálta az elsőfokú ítéleti álláspont megalapozottságát. Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételek teljesülését, jelesül, hogy a felperes ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást látott-e el, megalapozottnak találta. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásában ezzel összefüggésben tett megállapításait mellőzi, mivel a felperes által ellátottként hivatkozott, ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások konkretizálásra és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre nem kerültek, így további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása a státuszok huzamos betöltetlenségéből okszerűen nem következett. Figyelemmel azonban arra, hogy a törvényszék a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, amikor a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri, járőrszolgálati feladatokat hangsúlyozta, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört kellő mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, az ügy érdemére kihatással nem volt.

[15] Alapítván hivatkozott az alperes arra, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései alapot teremtettek a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK), mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdésének d) pont] vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben

az ORFK vezetője a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) pont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Nem foghat helyt tehát azon alperesi hivatkozás, amely szerint az elsőfokú bíróság a módosított KMB szabályzat kógens rendelkezéseit meg sem kísérelte a jelen jogvitára alkalmazni, hiszen a vonatkozó rendelkezéseket felhívta, azokat értelmezte és – helytállóan – arra a következtetésre jutott, hogy azok ellentétesek a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásával. Ennek tükrében a Jat. - alperes által felhívott - 1. § (4) bekezdésében, valamint 15. § (1) bekezdésében foglalt általános rendelkezéseknek relevanciája nem volt, illetve az nem volt alkalmas az elsőfokú ítéleti jogi álláspont megdöntésére. A fentiek szerint az elsőfokú bíróság a második - KMB szabályzat módosításával érintett - kereseti időszak vonatkozásában helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőri feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[16] A kialakult bírói gyakorlat már állást foglalt arról, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensnek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása

jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a Járőr- és Őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak, ítéleti döntésében jogkérdésben nem tért el a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Mfv.I.10.751/2016/4.-K-MJ-2017-1. és Kf.III.39.053/2021/8.-K-KJ-2021-773. számú határozatától.

[17] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[18] A pereszes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére. A felperes által a pertárgyérték szerint megállapíthatónál (22.224 forint) kissé magasabb összegben felszámított jogi képviselői munkadíj a ténylegesen elvégzett tevékenységnek megfelelt, és a fellebbezés által felvetett számos jogkérdésből adódóan az ügy bonyolultságával arányos volt.

[19] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezési eljárási illeték összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 71.116 forint.

[20] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. május 7.

dr. Németh Andrea sk.	dr. Stumpf-Rádai Ágota sk.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró